

Tervisekalendri intervjuu (jaanuar 2016): Kukkumiste ennetamine Omniva

Omniva on üks suuremaid tööandjaid Eestis. Rahvusvaheliselt logistikaettevõtteks on üle Baltikumi ligikaudu 2600 töötajat – neist enamik Eestis ning sadakond Lätis ja Leedus. Omniva juhib Eesti, Läti ja Leedu pakiautomaatide turgu ning on Eestis turuliider postiteenuste valdkonnas. Suure osa töötajate igapäevatööks on toimetada klientideni erinevaid saadetisi.

Miks ettevõttes kukutakse ning milliseid abinõusid ohutu keskkonna tagamiseks rakendatakse, räägib Omniva ärioperatsioonide valdkonna personalijuht Pirjo Falten.

Kirjakandjate kukkumise peamiseks põhjuseks on hooldamata tänavad ja majaanised. Talvel on palju lund ja libe jää, sügisel on maas riisumata lehed, mis lähevad vihma käes libedaks, või on hoovis libedad puujuured, mille peale astutakse ja kukutakse.

Omalt poolt mõtleme iga-aastaselt oma töötajate jaoks uusi lahendusi välja. Varustame töötajaid talvel jäänaelikutega ning korra aastas, kõige krõbedama libedaaja eel teeme neile täiendavat ohutusosalast juhendamist. Räägime üle ohutusõhõimõtted, paneme ustele välja plakatid meeldetuletustega („Kas sul on naelikud kaasas?“, „Jälgi teeolusid“, „Ära kiirusta!“), sest kui hakatakse järsku jooksuma, on olnud kukumisi ka naelikutega. Selliseid asju kahjuks juhtub ning keegi ei ole nende eest kaitstud.

Testime ka jäänaelikuid ja hangime neid mitmest kohast, et inimestel oleks valikut – ületalla- ja kanna peale kinnitavad naelikud jm. Kirjakandjatele, kes tänavatel kirju ja ajalehti viivad, kompenseerime ka tööjalanõud. Meie koostööpartneri juurest saavad töötajad endale osta spetsiaalseid turvajalanõusid – et kui töötajal midagi varba peale kukub, siis ei juhtu midagi.

Tahaksin siinkohal koputada kõikidele elanikele vastutustundele, et nad hoolitseksid oma koduümbruse eest ja et majade esised oleks puhastatud. Meie töötajad ei ole ainukesed, kes tänaval kõnnivad. Sealt kõnnivad mööda kooli minevad lapsed, poodi minevad vanurid jne. Rasked õnnetused võivad juhtuda nii tööl või eraelus – ja nendest paranemine võtab aega. Inimene on tööjõuturult ära, laps ei saa kooli minna, sest tal on jalg kipsis. See, kes maja ees kukub, võib olla ka su enda töötaja – talle tuleb hakata otsima asendajaid ja me kõik teame, et täna ei ole töötajaid lihtne leida. Kogu see protsess on päris vaerikas ja nõuab lisapingutusi, seepärast olemegi Omnivas töökeskkonna ja turvalisuse väga fookusesse võtnud.

Oma õlavarreluu murruga lõppenud kukumisest tööpostil räägib kaheksa aastat Raplas kirjandjana töötanud Niina Liivrand.

Luumurruga lõppenud kukumine juhtus minuga möödunud aasta 15. detsembri hommikul veidi pärast üheksat. Väljas oli veel hämar ja maas oli kerge lumekord. Hommikul posti võttes käis mõte peast läbi, et peaks jäänaelikud kaasa võtma ja jalatsitele alla panema, kuid jätsin selle tegemata. Detsember oli hästi tõine kuu, oli palju suuri reklaamikandeid ning meile anti aeg-ajalt abilisi. Nii oli ka sel päeval mul kolleeg kaasas. Olime osa kannet juba ära teinud ja sõitsime Rapla linnast välja ühe ettevõtte juurde, mille hoovis see juhtuski. Tulin autost välja ja viisin lehed ettevõtte siseõuel asuvasse postkasti. Tagasi tulles tundsin libedust ning nii kui autost kinni võtsin, siis sinnasamasse ka kukusin. Autosse istudes ei õnnestunud enam saada autovõtit süütelukku ega autole käiku sisse, ust ei saanud kinni panna. Mõtlesin, et väänasin käe välja. Võtsin siis valuvaigistit, palusin kaasasolnud kolleegil autot juhtida ja tegin veel pika päevase ringi kaasa, enne kui töökaaslane veenis mind EMO-sse pöörduma. Nüüd (vestlus toimus jaanuari teisel poolel – toim.) olen haiguslehel ja käin taastusravis, lõplik paranemine võtab aega. Eks see omaenda hooletus oli, pidanuksin olema ettevaatlikum. Tagantjäreltarkusena: oleks tulnud kuulata oma sisetunnet ja seda mõtet, mis peast läbi käis – jäänaelikud olid ju olemas, oleks olnud ainult allapaneku vaev.